

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

XAVIER, CHICO

Povestiri spirituale extraordinare pline de tâlcuri ascunse /

Chico Xavier. - București : Editura Ganesha, 2020

ISBN 978-606-8742-80-9

2

Copyright © 2020

Toate drepturile acestei ediții în limba română aparțin

Editurii Ganesha

Tel. 0722 264 594

e-mail: contact@edituraganesha.ro

web: edituraganesha.ro

Tiparul executat la:

Ganesha Publishing House

Tel: 021-423.20.58, tel/fax: 021-424.98.13

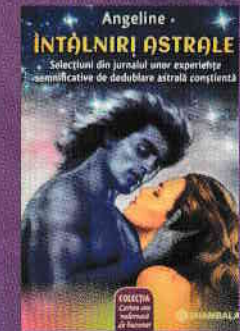
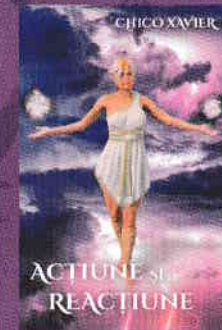
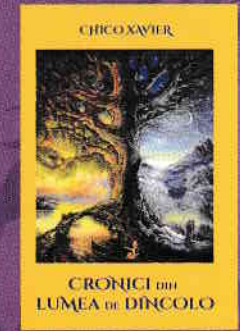
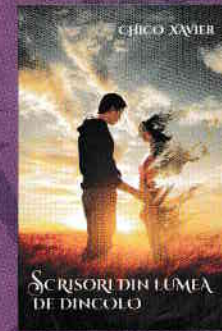
e-mail: contact@ganesa.ro, ganesa.ro

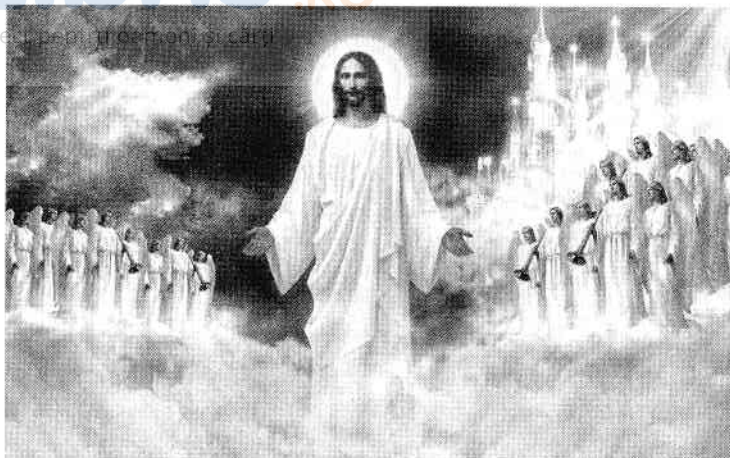
CHICO XAVIER

POVESTIRI
SPIRITUALE
EXTRAORDINARE
PLINE DE TÂLCURI
ASCUNSE

MESAJE DICTATE DE SPIRITUL FRATELUI X

O ofrandă.....	5
1. Obișnuița sfințeniei	7
2. Candidatul intelectual	13
3. Dreptate celestă	17
4. Gardianul farului surprins de lipsuri.....	21
5. „Eu“ împotriva „mea însumi“	25
6. Înțepătura binecuvântată	29
7. Fișa	33
8. Remediul obiectiv.....	37
9. Vânătorul providențial.....	41
10. O parabolă simplă	45
11. Recoltă de ură	49
12. Examenul carității	53
13. Laudele respinse	59
14. Lecția de discernământ.....	63
15. Enigma obsesiei.....	67
16. Însoțitorul îngerilor	71
17. Un om care nu se enerva.....	75
18. Pe calea iubirii	79
19. Viziunea dumnezeiască.....	83
20. Idei	87
21. O întâlnire dumnezeiască	91
22. Comportament creștinesc.....	95
23. Datorie și răscumpărare.....	99
24. Un sfat oportun	105
25. Trandafirii Infinitului.....	109
26. Ultima tentație.....	113
27. Să oferi și să cedezi.....	117
28. Conferențiarul jenat.....	121
29. Regnul fluturilor.....	125
30. Scribul abuzat	129
31. O temperare judicioasă	135
32. Consultația	139
33. Drumul de lumină	143
34. Alegerea Domnului.....	147
35. O întrebare despre justiție	151
36. Domnul fie laudat	157
37. Legenda simbolică.....	163
38. Pomana compasiunii	167
39. Nefericire maternă	171
40. Sub imperiul tenebrelor	175
Glosar	181

Povestirile simple și pline de umilință pe care ți le propun mi-au fost spuse de câțiva călători.

Descoperă-le, sunt ale noastre.

Ele cuprind zâmbetul celor care au învățat în templul iubirii și lacrimile tuturor celor care au trudit la școala suferinței.

Ca pe niște flori mici pline de bucurie și de supărare, de durere și de binecuvântări, eu le ofer sufletului tău pentru a-ți înfrumuseța călătoria în această lume.

Culege-le cu toleranță și bunăvoință! Toate îți spun că viața înflorește dincolo de moarte la fel cum splendoarea Soarelui reapare după noapte. Chiar dacă durerea și disperarea aduc nefericire oamenilor, bucuria și speranța strălucesc întotdeauna pure și reinnoite de gloria lui Dumnezeu.

Fratele X,

Pedro Leopoldo, 30 octombrie 1957

1

Obișnuința sfințeniei

După ce trăise o lungă perioadă alături de Învățătorul dumnezeiesc, un discipol, care dorea cu adevărat să practice binele în tot ceea ce există, a primit misiunea de a-L servi alături de oamenii de pe Pământ.

El a coborât din sfera superioară unde se afla și s-a născut printre creaturile umane pentru a deveni tâmplar.

În calitate de muncitor demn și loial, a trecut prin mai multe conflicte amare, dar fiind mereu plin de fervoare, a rămas sub protecția sfinților și a încheiat cu succes prima sa misiune.

Debordând de fericire, a revenit în Cer unde se pregătea să devină marinar.

Revenit în lume, a realizat nenumărate călătorii pentru a face bine în numele Domnului.

De câte ori nu a înfruntat furtuni periculoase!

Dar în fața mării dezlănțuite, ucenicul a apelat la eroii săi preafierțiți, astfel încât el găsea întotdeauna forța de a învinge. Astfel, și-a încheiat onorabil misiunea și s-a întors la locuința celestă, pentru a reveni pe Pământ în calitate de copist.

Plin de răbdare, își exercita munca de scriere urmând învățăturile luminate ale celor înțelepți, iar când suferința sau îndoiala îl asaltau, el își amintea de binefăcătorii sacri și niciodată nu a rămas fără alinarea râvnită.

Încă o dată, după ce s-a întors la căminul celest, mereu lăudat pentru conduita ireproșabilă, el a revenit în arena terestră pentru a fi țaran.

Așa că, el a servit pământul natal cu o abnegație extremă. Când durerea îi vizita inima sau căminul, el făcea apel la serviciile avocaților păcătoșilor și nu a fost nicio dată dezamăgit.

După o meritată odihnă, a revenit la nivel uman pentru a exersa artele și științele.

Pe când studia filosofia, credința spontană care îi susținea sufletul lui simplu și studios i-a fost foarte curând pusă la încercare. Însă, în fața dificultăților, el implora cooperarea marilor ghizi ai perfecțiunii, care cuceriseră laurii sfințeniei în diverse națiuni, și reușea să iasă indemn din aceste grele încercări.

Apoi a devenit doctor și a descoperit suferințe pe care nu și le-ar fi putut imagina. De nenumărate ori, a fost acaparat de gravitatea destinelor teribile ale celor care apelau la el. Refugiat în răbdare, el cerea ajutorul protectorilor umanității și sub tutela lor reușea încă o dată să își învingă încercările.

El a dobândit o asemenea devoțiune, încât nu mai știa să acționeze fără a recurge imediat la spiritele glorificate prin experiența propriei lor elevări.

Astfel încât, atunci când acționa se baza pe colaborarea lor, căci în ochii lui acești binefăcători erau apostolii grației, aleși de Tatăl Ceresc, sau supușii favoriți ai tronului veșnic.

El a fost rând pe rând croitor, sculptor, poet, muzician, scriitor, profesor, administrator, director, legiuitor și de fiecare dată părăsea Pământul cu distincție.

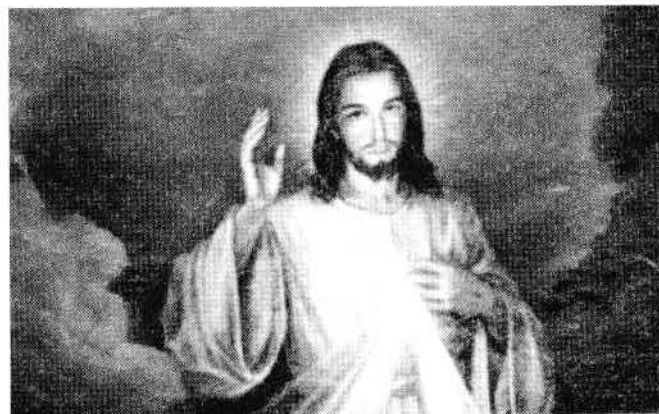
Victorios în toate domeniile, a fost chemat de Învățător care îi spuse:

— Tu ai învins toate încercările pe care ți le-am încredințat, astfel încât alegerea următoarei misiuni îți aparține.

Îmbătat de fericire, discipolul i-a răspuns:

— Doamne, eu am primit atâta grație din partea binefăcătorilor dumnezeiești, așa că, de acum încolo, aș dori să fiu unul dintre ei, pentru a activa alături de umanitate...

— Îmi ceri, cumva, să fii un sfânt? l-a întrebat Învățătorul Ceresc surâzând.

— Da..., a confirmat ucenicul extaziat.

Cu un ton grav, Domnul îi spuse atunci:

— Fructul trebuie să fie suficient de copt pentru a hrăni... În ziua aceea, în calitate de muncitor, artist, administrator sau consilier, vei fi alături de oameni în serviciul Meu. E o mare diferență...

Însă interlocutorul Său a insistat cu atâta umilință, încât Învățătorul nu i-a refuzat această concesie.

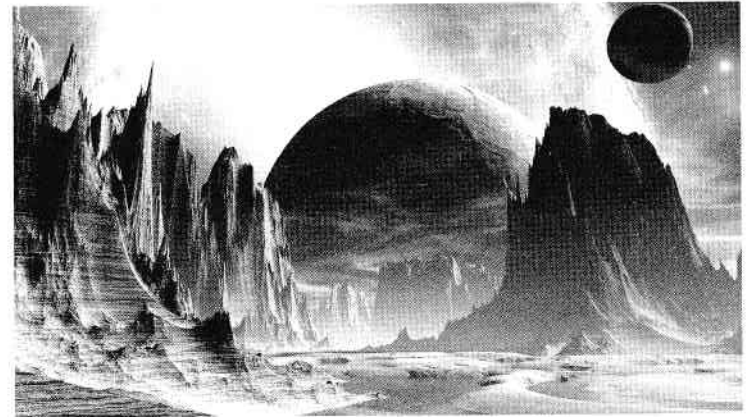
Darurile dumnezeiești au început să se manifeste.

El avea intuiții, vindeca, consilia și consola.

Inteligența sa, sensibilitatea și tandrețea sa prezentau un caracter totodată diferit și fascinant.

Lumea care recunoștea condiția sa venea să găsească alături de el binecuvântări și îndrumare. Cei buni și cei răi, cei drepecți și cei nedrepecți, ignoranții și literații, tinerii și bătrânii îi cereau sănătatea sa, timpul, pacea și viața sa, fără cel mai mic respect față de nevoile sale naturale.

În calitate de sfânt, el nu se putea sustrage de la luptă și nici să dispere. Chiar înconjurat fiind de diferite feluri de mâncare și de florile oferite de devoți și de cei plini de recunoștință care beneficiau de darurile sale, aceștia nu

îi lăsau timpul să mănânce, să doarmă, să gândească, să se spele. Fără să se lamenteze, el trebuia să își ofere toate forțele, precum o lumânare aprinsă la ambele capete.

Nimic nu îi convingea, nici scuzele, nici lacrimile, nici oboseala, nici îndatoririle îndeplinite.

Oamenii erau mereu tot mai exigenți.

După doi ani de amare bătălii spirituale, copleșit de suferință, se adresă în rugăciune Domnului. El a pretextat că obiceiul sfințeniei era mult prea dificil și greu de îndeplinit.

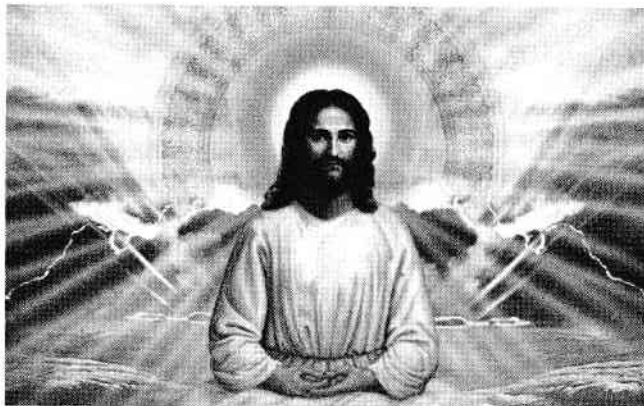
Auzindu-l, Învățătorul a luat aminte de sinceritatea care răzbătea din lacrimile sale și, plin de compasiune, i-a explicat:

— Pari să fi uitat că până acum erai la comandă. Când erai tâmplar, tu sculptai lemnul; în calitate de țăran, tu decideai culturile; ca medic, tu dădeai sfaturi bolnavilor; în calitate de filosof, tu elaborai ideile; când ai devenit muzician, tu cântai la un instrument; când ai fost sculptor, tu tăiai piatra; ca scriitor, tu alegeai termenii; ca profesor, tu îi învățai pe cei mai puțin educați decât tine; pe când erai administrator și legiuitor, tu interferai în destinul

apropiaților tăi. Eu ți-am oferit întotdeauna autoritatea și mijloacele de a acționa după bunul tău plac... În timp ce pentru obiceiul sfințeniei, trebuie să înveți să servești...

În consecință, pentru a atinge acest obiectiv glorios, tu vei fi modelat, șlefuit, perfecționat și educat de viață.

În timp ce Învățătorul îi zâmbea plăcut și cu bunătate, plângea, însă era consolată că discipolul a primit instrucțiuni noi pentru a-și începe cursul lui prețios de ascultare.

2

Candidatul intelectual

Se spune că într-o zi frumoasă, Iisus era în trecere prin Ierusalim. După discuții fără de succes cu păstrătorii Legii referitoare la Buna Vestire, un candidat al Noii Împărății, dotat cu capacități intelectuale importante, a venit să Îl vadă.

Învățătorul l-a primit cu amabilitate. La întrebările viitorului adept, El a început să explice obiectivele unei asemenea întreprinderi. Evanghelia va fi lumina națiunilor, care se va consolida cu prețul renunțării și devoțiunii discipolilor săi. Ea va învăța oamenii să înlocuiască răul cu binele, să practice iertarea necondiționată cu un sentiment de speranță infinită, mereu luminați de paternitatea celestă. Evreii și celelalte neamuri, fii ai aceluiași Tată, vor reuși să devină frați.

Candidatul inteligent Îl privi pe Domnul cu o privire pătrunzătoare și Îl întrebă:

— De care școală filosofică va aparține?

— De școala Cerului, i-a răspuns Prietenul dumnezeiesc cu plăcere.

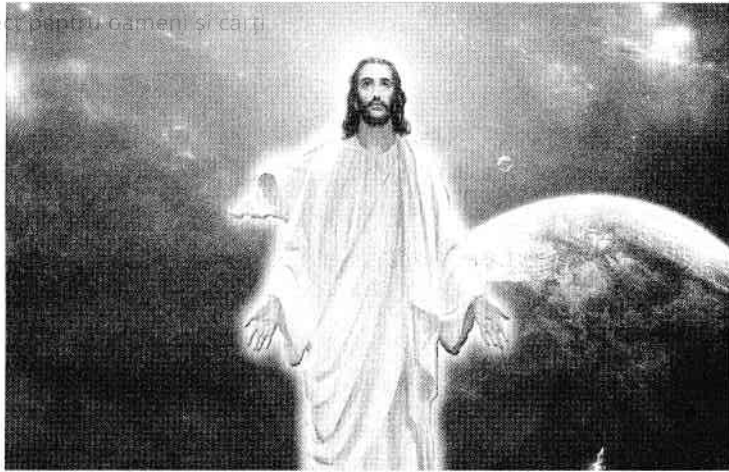
Apoi, în mod spontan, alte întrebări au apărut automat.

— Cine va prezida această organizație?

— Tatăl nostru Ceresc.

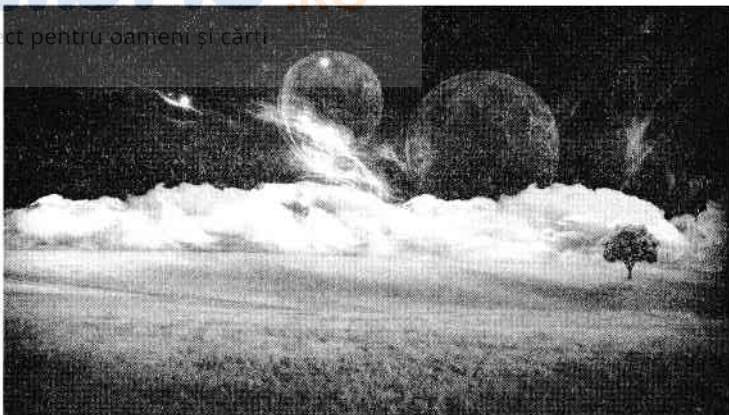
— Pe ce bază va accepta aceasta dominarea politică a romanilor?

— Sub aceea a respectului și a colaborării mutuale.

- Dacă suntem persecutați în activitățile noastre de către cirenei, cum va trebui să acționăm?
 - Le vom ierta ignoranța de câte ori va fi necesar.
 - Ce drepturi va acorda noua revelație adeptilor săi?
 - Dreptul de a servi fără pretenții.
- Tânărul a avut o privire afectată și a continuat cu întrebările.
- În acest caz, în ce va consta salariul unui discipol?
 - În bucuria de a practica bunătatea.
 - Vom aparține de un mare partid?
 - Noi vom alcătui pretutindeni un mare grup de lucrători atenți la voința dumnezeiască.
 - În ce va consta programul său?
 - Va consta în noile învățături făcute din iubire, din muncă, din speranță, din înțelegere și din iertare.
 - Ce voce se va ridica pentru a comanda?
 - Conștiința.
 - Și cum se va menține această mișcare?
 - Grație capacității noastre de a face bine.

- Pe ce am putea noi să contăm imediat?
 - Înainte de orice pe Tatăl nostru, iar în viața de zi cu zi pe propriile noastre forțe.
 - Cine va avea cel mai important loc?
 - Acela care va servi mai mult.
- Cu adevărat dezorientat, candidatul s-a scărpinat în cap și a continuat după o scurtă pauză.
- Care va fi obiectivul nostru fundamental?
- Fără să ezite, Iisus i-a răspuns:
- Lumea regenerată, demnă și fericită.
 - Cât timp va trebui pentru aceasta?
 - Atât cât va fi necesar.
 - Pe câți dintre tovarășii noștri am putea să contăm pentru a ne începe munca?
 - Putem să contăm pe cei care ne înțeleg și vor vrea cu adevărat să ne ajute.
 - Dar nu vom avea mijloace de a constrânge partizanii să colaboreze activ?
 - Împărăția lui Dumnezeu nu face apel la violență.
 - Câți filosofi, preoți și oameni politici ni se vor alătura?
 - Pentru a îndeplini apostolatul, condiția tranzitorie nu prea prezintă mare interes, ceea ce este important este calitatea, mai mult decât numărul.
 - Câte țări vor fi interesate de această misiune?
 - Toate națiunile.
 - Vor fi diferențe între stăpâni și sclavi?
 - Oamenii sunt cu toții copiii lui Dumnezeu.
 - Unde va începe aceasta? Aici în Ierusalim?
 - În inima discipolilor.
 - Sunt pregătite cărțile pentru notare?
 - Da.

— Care sunt acestea?

— Viețile noastre...

Străinul plin de talent a continuat cu întrebările, iar Iisus, zâmbitor și calm, a rămas tăcut.

După o lungă serie de întrebări fără răspuns, tânărul întreprinzător L-a întrebat anxios:

— Doamne, de ce nu mai spui nimic?

Iisus i-a atins cu blândețe umerii neliniștiți și i-a spus:

— Revin-o să mă vezi când vei fi gata să cooperezi.

Odată ce a zis aceasta, a părăsit Ierusalimul pentru a recuceri Galileea, unde a vizitat pescari simpli și umili, care nu aveau nici cea mai mică idee despre cultura greacă sau despre dreptul roman, dar care erau pregătiți să muncească cu bucurie și să servească cu dragoste, fără a pune întrebări.

3

Dreptate celestă

Patru muncitori celibatari, cam de aceeași vârstă, s-au prezentat la tribunalul justiției dumnezeiești după ce și-au părăsit trupurile într-o manieră spectaculoasă.

Pe Pământ se considera că aveau cu toții aceleași caracteristici.

Se vedea că indivizii învinși de moarte erau personalități renumite, cărora li se aduceau omagii atât la nivel social, cât și familial.

Totuși, odată ce au ajuns în lumea spirituală, s-a dovedit că erau foarte diferiți unul de celălalt. Așadar, a fost necesar să treacă prin diferite examene și evaluări.

Fiecare dintre ei avea o aură particulară. Ei au fost conduși în fața unui juriu pentru a fi examinați cu atenție timp de câteva zile.

În conformitate cu dreptul universal, magistratul i-a invitat pe rând, în fața unei mari adunări de curioși, pentru a li se prezenta observațiile.

Cu o voce plină de bunătate, judecătorul compasiv i-a spus celui dintâi, care era adâncit într-o atmosferă gri, înconjurat de umbre:

— Conform notițelor despre tine, se pare că ești responsabil de mari compromisuri. Se pare că ți-ai utilizat capacitatea de muncă în scopuri nedemne. Văduve și orfani își amintesc cu tristețe influența ta și încă mai plâng pe Pământ.